

“ସଙ୍ଗମସ୍ଥର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ଆଟ୍ଟକିବାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନର ଜନ୍ମର ବେଳା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ । ତେବେ ଜନ୍ମର ବେଳା ତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାରଣ ଏବେର ଯୁଗ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟେ । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗମସ୍ଥରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବେଳାରେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଜନ୍ମ ଏବଂ ବେଳା ସମସ୍ତଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ମଧ୍ୟ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାରଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ, ଶିବବଂଶୀ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବା କୁମାରୀ ଅଟେ । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପତ୍ତି, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବାର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍ତର—ଏହିସବୁ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବେଳା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକାଭଳି ପ୍ରାୟତଃ ହେଉଛି, ଏଥିରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ପୁଣି ବି ଏକାଭଳି ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାୟତଃ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ କାହିଁକି ରହୁଛି ? ପିତା ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ହେଉଛି, ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ମିଳୁଛି, ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ, ବେଳା ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ସଙ୍ଗମସ୍ଥ ପୁଣି ବି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ କାହିଁକି ରହୁଛନ୍ତି ? ସର୍ବପ୍ରାୟତଃ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବେହଦର ପ୍ରାୟତଃ ହେଉଛି । ତେବେ ଅନ୍ତର କ’ଣ ରହିଲା ? ବେହଦର ଭାଗ୍ୟକୁ ଜୀବନର କ୍ରମରୁପୀ ଚିତ୍ରରେ ଉତ୍ତରାବିରେ ଯଥାଶକ୍ତି ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟକୁ ଚିତ୍ରରେ ଉତ୍ତରାବି ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନରେ ଆଣିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ରମରେ ଆଣିବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ କରମ ଦ୍ଵାରା ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଯାହାର ନୟନ, ମସ୍ତକ, ହରଷିତମୁଖ ଚେହେରା, ପ୍ରତି ପାଦରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ଆଟ୍ଟକିବା । ଭାଗ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ କଲମ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମରୁପୀ କାଗଜରେ ଚିତ୍ର ଆଟ୍ଟକିବା, ଭାଗ୍ୟର ପ୍ରତିଛବିର ଚିତ୍ରରେଖା ତିଆରି କରିବା । ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ତ ସମସ୍ତେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କାହାର ଚିତ୍ର ସମ୍ପନ୍ନ ରହିଥିବା ବେଳେ ଆଉ କାହାର କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ କିଛି ନା କିଛି କମି ରହିଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ କାହାର ମସ୍ତକ ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ମନର ବୃତ୍ତିର ରେଖା, ନୟନ ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିର ରେଖା, ମୁଖରେ ସମ୍ପିତହାସ୍ୟର ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ସର୍ବପ୍ରାୟତଃ ସ୍ଵରୂପ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରିବାରେ କମି ରହିଯାଉଛି । କାରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ହିଁ ହରଷିତ ଚେହେରାର ରେଖା । ହାତର ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କ୍ରମର ରେଖା । ପାଦର ରେଖା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ପାଦରେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାର ଶକ୍ତି । ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ଆଟ୍ଟକିବାରେ କାହାର କେଉଁଥିରେ, କାହାର କେଉଁଥିରେ ପ୍ରଭେଦ ରହିଯାଉଛି । ଯେପରି ସ୍ଥୂଳରେ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ନୟନର ଚିତ୍ର ଆଟ୍ଟକିବା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜଣାନଥାଏ ତ କାହାକୁ ପାଦର ଚିତ୍ର ଆଟ୍ଟକିବା ଜଣା ନଥାଏ, ଆଉ କେହି ହରଷିତମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଆଟ୍ଟକିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ପ୍ରଭେଦ ରହିଯାଏ ନା । ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଯେତେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ, ସେହି ଅନୁସାରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରରେ କେହି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ଆଉ କେହି ୧୦୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରନ୍ତି । ତେବେ କେଉଁ କଥାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଲା ? ସମ୍ପନ୍ନତାର ଅର୍ଥାତ୍ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣତାର । ସେହିଭଳି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରକାରର ରେଖାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ନ ହେବା କାରଣରୁ, କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବା ଦୁଇଟି ରେଖାରେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣତା ନ ରହିବା କାରଣରୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ବାପଦାଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ଯେପରି ସ୍ଥୂଳରେ ପ୍ରାୟତଃ ହେଉଥିବା ଭାଗ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଛି, ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ସବୁ ଦେଖିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ରୂପରେ ମସ୍ତକ ଏବଂ ନୟନ ଚିତ୍ରର ମୂଲ୍ୟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମନର ବୃତ୍ତିର ଶକ୍ତି ଏବଂ ନୟନରେ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିର ଶକ୍ତିର ହିଁ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଚିତ୍ରର ଆଧାର । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖ ଯେ ମୋର ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର କେତେ ଦୂର ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟେ । ମୋର ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ଏଭଳି ହୋଇଛି ତ ଯେଉଁଥିରେ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାତା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଯାଉଛି! ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଖାକୁ ଯାତ୍ନ କର । ଏହି କାରଣରୁ ହିଁ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ହୋଇଯାଉଛି । ବୁଝିଲ ।

ଦାତା ଜଣେ, ଦେଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଭଳି କିନ୍ତୁ ହେଲାବାଲା ହେବାରେ କମବେଶି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ଅଷ୍ଟ ଏବଂ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଖି କେବଳ ଖୁସି

ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ନିଜର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିଦେଲ ନା । ଆର୍ଛା!

ତେବେ ସାକାର ରୂପରେ ମିଶିବାରେ ତ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥାକୁ ମିଳନ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାର କଥା ନାହିଁ । ଯଦି ଅବସ୍ଥାକୁ ମିଳନ କରିବାର ଅନୁଭବୀ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଅବସ୍ଥାକୁ ମିଳନର ବିଚିତ୍ର ଅନୁଭବ ସଦା ସର୍ବଦା କରିପାରିବ । ଯେହେତୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ଆଦୃଷ୍ଟାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଅବସ୍ଥାକୁ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହେବାର ଅଛି ? ଅବସ୍ଥାକୁ ହେବାର ଅଛି ନା ବସ୍ତୁକୁ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାର ଅଛି ? ତେଣୁ ଅବସ୍ଥାକୁ ହୁଅ । ଅବସ୍ଥାକୁ ହେବା ଦ୍ଵାରା ବାବାଞ୍ଜକ ସାଥୀରେ ନିରାକାର ଆତ୍ମା ହୋଇ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । ଏବେ ତ ଭାଷା ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକର ସ୍ଥିତି ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ହେଲେ ଯାଇ ନିରାକାର ଆତ୍ମା ହୋଇ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଗଲାଣି! ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ରକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ସାରିଲାଣି ? ତୁମର ସମ୍ପନ୍ନ ଚିତ୍ର ହିଁ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପ । ଆର୍ଛା!

ସମସ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ କେହି କେହି ଭାଷାକୁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁରେମ ଏବଂ ଭାବନାର ଭାଷାକୁ ଜାଣିବାରେ ସମସ୍ତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କିଛି ଜାଣିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପୁରଲୀର ଭାଷାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପୁରେମ ଏବଂ ଭାବନା ଆଧାରରେ ନ ବୁଝିଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି । ବଞ୍ଚିଲା ଏବଂ ବିହାରର ପିଲାମାନେ ତ ସବୁବେଳେ ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବସନ୍ତ ଋତୁ ବିରାଜମାନ କରୁଛି ।

ପଞ୍ଜାବ ହେଉଛି ସଦାସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହରାଉରା ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଜିମା କରିବାର ସ୍ଥାନ । କାରଣ ପଞ୍ଜାବରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେଉଛି । ହରିୟାନା ତ ସର୍ବଦା ସବୁଜିମା ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାନା ସଦାସର୍ବଦା ସବୁଜିମାରେ ଭରପୁର ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ସବୁଜିମା ରହିଛି ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସଦା କୁଶଳ, ଶରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ କୁହାଯାଏ । ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାନା ସଦା ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ଭରପୁର ଅଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ରାଜସ୍ଥାନର ବିଶେଷତା କ'ଣ ? ରାଜସ୍ଥାନ ତ ରେଖା ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ରାଜସ୍ଥାନର ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ରାଜାମାନେ ବହୁତ ଥିଲେ ନା । ତେଣୁ ରାଜସ୍ଥାନର ପିଲାମାନେ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ କରିପାରିବେ । ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ରେଖା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଶରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି । ଗୁଜୁରାଟର ବିଶେଷତା କ'ଣ ? ସେଠାରେ ଦରପଣର ସାଜସଜା ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଗୁଜୁରାଟ ହେଉଛି ଦରପଣ । ତେବେ ଦରପଣ କୁହ ବା ଆଇନା କୁହ ଯେଉଁଥିରେ ବାବାଞ୍ଜକ ମୂରତି ଦେଖି ହେଉଥିବ । ଆଇନାରେ ତେହେରା ଦେଖାଯାଏ ନା । ତେବେ ଗୁଜୁରାଟର ଦରପଣ ଦ୍ଵାରା ବାବାଞ୍ଜକ ଚିତ୍ର, ନିଜର ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପର ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାର ବିଶେଷତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଗୁଜୁରାଟର ବିଶେଷତା ହେଲା ବାବାଞ୍ଜକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଦରପଣ । ବାକି ରହିଲା ଛୋଟିଆ ତାମିଲନାଡୁଟି ତେବେ ଛୋଟ ହିଁ କମାଲ କରିଥାଏ । ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଖାଇଦିଏ । ଏବେ ତାମିଲନାଡୁବାଲା କ'ଣ କରିବେ ? ସେଠାରେ ମନ୍ଦିର ବହୁତ ରହିଛି । ମନ୍ଦିରରେ ନାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ନାଗରା ବଜାଇ ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତାମିଲନାଡୁର ବିଶେଷତା ହେଲା—ନାଗରା ବଜାଇ ବାବାଞ୍ଜକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରିବା । ଏହା ବହୁତ ଭଲ ବିଶେଷତା । ସେଠାରେ ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ନାଦ ବଜାଇଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ନାଦ ବଜାଇ ଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ବଜାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନ ନିଜ ନିଜର ବିଶେଷତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣି ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ଦେଖାଅ । ତେବେ ବାପଦାଦା ସବୁ ଜ୍ଞାନର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସହିତ ମିଶିଗଲେ ନା! ଶେଷରେ ତ ଏହିଭଳି ହିଁ ମିଳନ ହେବ । ପୁରୁଣା ପୁରୁଣା ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ କାହିଁକି ଡାକୁନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ସଂଖ୍ୟାରେ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପୁରୁଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ତ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନା ତେବେ ଯାଇ ତ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ପୁରୁଣା ପିଲାମାନେ ଯଦି ପୁରୁଣା ନୀତି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବେ ତେବେ ନୂଆମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ? ତେବେ ପୁରୁଣା ପିଲାମାନେ ହେଲେ ଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଲାବାଲା, ନୂଆମାନେ ହେଲେ ନେଲାବାଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ ଦାତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ସାକାର ମିଳନରେ ତ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସୀମା ଆସିଯାଉଛି । ଅବସ୍ଥାକୁ ମିଳନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସୀମା ନାହିଁ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ସଂଖ୍ୟା ବଢିଯିବ ତେବେ କ'ଣ ହେବ ? ତେବେ ସାକାର ମିଳନର ବିଧି ତ ବଦଳିଯିବ ନା । ଯେତେବେଳେ ସଂଖ୍ୟା ବଢିଯାଏ ସେତେବେଳେ କିଛି ନା କିଛି ଦାନପୁଣ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆର୍ଛା!

ସମସ୍ତ ଦେଶ ବିଦେଶର, ଚାରିଆଡର ସନ୍ଦେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହଭରା ହୃଦୟର ଶବ୍ଦ, ଖୁସିର ଗୀତ ଏବଂ ଅନ୍ତରର ସମାଚାର ଥିବା ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତରରେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ପଦ୍ମଗୁଣା ସ୍ବାଦପ୍ରସାର ଦେବା ସହିତ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ଯୋଗ ଆଧାରରେ 'ଅମରଭବ'ର ବରଦାନୀ ହୋଇ ନିଜେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢାଇଚାଲ । ତେବେ ସମସ୍ତ ଉପଞ୍ଚ ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସ୍ଵାଗତନିତି ଏବଂ ସେବାରେ ଉନ୍ନତି କରୁଥିବାରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଅଭିନନ୍ଦନ ସ୍ଵୀକାର କର, ବାବାଞ୍ଜକ ସାଥୀରେ ରୁହ ଏବଂ ସଦା ସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ରହିବା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ହୁଅ,

ଏହିଭଳି ବରଦାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପୁନର୍ବାର ସ୍ବାଦପ୍ସାର ଦେଉଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ସ୍ବାଦପ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପାର୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ! ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପନ୍ନ ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବେ । ଯଦି ସମ୍ପନ୍ନତା ଅର୍ଥାତ୍ ପରିପୁରଣତା ନାହିଁ ତେବେ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ବଢିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେପରି ପିତା ସେପରି ସନ୍ତାନ । ପିତା ସାଗର ହେଲେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ସାଗର । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣକୁ ଯାତ୍ନ କର— ଯେପରି ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସେହିପରି ଆମେ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଛୁ! ବାବା ପ୍ରେମର ସାଗର, ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ପ୍ରେମର ସାଗର ହେବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ସମାନତାକୁ ଯାତ୍ନ କରି ଚାଲି ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ସଦାସର୍ବଦା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବ । ବୁଝିଲ—ସବୁବେଳେ ଏହିଭଳି ନିଜର ଚେକିଂ କରିଚାଲ । ସବୁବେଳେ ଏହି ଖୁସିରେ ରୁହ ଯେ ଯାହାକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଖୋଜୁଛି ସିଏ ଆମକୁ ନିଜର କରିନେଇଛନ୍ତି । ଆର୍କ୍ଷା!

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ

ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବିଶ୍ୱ ସମୁଖରେ ବାବାଙ୍ଗ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷ କରିବ କାରଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରା ହିଁ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷ ହେବେ । ତେବେ ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କର ମେରୁଦଣ୍ଡ । ଯଦି ବାବା ତୁମର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାରା ନହେବେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏକୁଟିଆ ହେବା କାରଣରୁ ଅକ୍ରିୟ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍ଗ ମେରୁଦଣ୍ଡ ମନେ କରି ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ ସେବାରେ ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଏବଂ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ ତେବେ ସହଜରେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି ରୂପୀ ଫୁଲ-ଫଳ ସୃଷ୍ଟିଯାଇଛି । ସମସ୍ତେ ମନ ଦୃଷ୍ଟିରା ଏବଂ ମୁଖ ଦୃଷ୍ଟିରା ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେମିତି-ସେମିତି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ନୀବନକୁ ଏବଂ ଦେଶକୁ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଖୁସି ଖୁସିରେ ଚାଲିବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତିର ତେଣୁ ଦେଇ ଉତ୍ତାପ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାପପାରିବ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଉତ୍ତିବାର କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତିବାର ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍ଗ ସମାନ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀର ବେହଦର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରଣ ଦିଅ, ବିଶ୍ୱର ପରିକ୍ରମା କର । ଯେପରି ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱରୂପୀ ଗୋଲକ ଉପରେ ଶରୀକୃଷ୍ଣ ବସିଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ବିଶ୍ୱର ଗୋଲକ ଉପରେ ବସି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କର ତେବେ ଆପେ ଆପେ ବିଶ୍ୱର ପରିକ୍ରମା ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ବି ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆଉ ପରିକ୍ରମା ଦେବା ପାଇଁ ପଡିନଥାଏ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ସବୁ ଦେଖି ହୁଏ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ, ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ବା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ତୁମକୁ ଏଭଳି ଦେଖାଯିବ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପେଣ୍ଡୁଟିଏ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପରିକ୍ରମା କରିପାରିବ ।

ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମର ଭାଇ । ତେବେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ସଂକଳପର ଦୃଷ୍ଟି ପକାଅ । ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି, ଦୂରାଦେଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରଦର୍ଶିତା ହୁଅ । ଛୋଟ-ଛୋଟ କଥାରେ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏବେ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମିତ୍ତ ହୁଅ । ହେ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ବୁଦ୍ଧିରେ ସଦାସର୍ବଦା ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତା ଦୃଷ୍ଟିରା ହିଁ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣର ବେହଦ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଯେପରି କୌଣସି ସ୍ଥଳ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ତିଆରି କରିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଯଦି ସବୁ ପ୍ରକାରର ଜିନିଷ ମିଶାନଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଟିକିଏ ମିଠା ବା ଲୁଣ ମଧ୍ୟ ପଡିନଥିବ ତେବେ କେତେ ବି ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟସ୍ତନ ତିଆରି କରିଥାଅ କିନ୍ତୁ ତାହା ଖାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତନର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମଗୁଣ ଲାଗିବା ଦରକାର କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମଗୁଣ ଲାଗିବା ଦୃଷ୍ଟିରା ହିଁ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଶୁଭ ଇଚ୍ଛା ରହିଛି ଯେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ପତାକା ଉଡୁଥାଉ । ସଦାସର୍ବଦା ଶାନ୍ତିର ବଂଶୀ ବାଜୁଥାଉ । ତେବେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମୁଖରେ ରଖି ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗର ଆତ୍ମଗୁଣ ଦୃଷ୍ଟିରା ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କର । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି—ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ସର୍ବବଶକ୍ତିର କରଣ ଦେବା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇ ବିଶ୍ୱକୁ ସର୍ବବଶକ୍ତିର କରଣ ଦିଅ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର କରଣ ଦୃଷ୍ଟିରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଛି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସର୍ବବଶକ୍ତିର କରଣ ଦିଅ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର କରଣ ଦୃଷ୍ଟିରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଛି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ

ସର୍ବଶକ୍ତିର କିରଣ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଖେଳାଅ ତେବେ ଯାଇ ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସକାଶ ମିଳିପାରିବ ।

ତୁମେମାନେ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ଦୀପ, ଅବିନାଶୀ ଦୀପ ଯାହାର ସ୍ୱାମୀ ରୂପରେ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ମାଳାକୁ ସମରଣ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଛ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ସଦାସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ଜାଗ୍ରତ ଦୀପ ଅନୁଭବ କର । କେତେ ବି ଝଟ-ଝଞ୍ଜା ଆସୁ କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରୁହ, ଅଖଣ୍ଡ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳୁଥିବା ଦୀପ ହୋଇ ରୁହ । ଏହିଭଳି ଦୀପମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର କରୁଛି ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଦୀପମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ, ଅଖଣ୍ଡ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ଅଟନ୍ତି ସେହିଭଳି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ଅମର ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱକୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରିବାର ସେବା କର । କାରଣ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମଭଳି ଜାଗ୍ରତ ଦୀପମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ରାତିକୁ ଦିନ କରୁଥିବା ଚୈତନ୍ୟ ଦୀପ ଅଟ । ତେବେ କେତେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଲୋକ ପାଇବା ପାଇଁ ଛଟପଟ ହେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମଭଳି ଦୀପମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ମଞ୍ଜି-ମଞ୍ଜି ହେଉଥିବ, ଏବେ ଏବେ ଜଳୁଥିବ, ଏବେ ଏବେ ଲିଭୁଥିବ ତେବେ ଭଟ୍‌କୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ! ସେଥିପାଇଁ ଧପଧପ ହେଉଥିବା ଆଲୋକକୁ କେହି ବି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ତେଣୁ ଜାଗ୍ରତ ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ହୋଇ, ନିଜକୁ ଅନ୍ଧକାର ସମାପ୍ତ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢିତାଲ, ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣକାରୀ ।

ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ପୁରୁଷ ଆତ୍ମା । ତୁମମାନଙ୍କର ମନର ବୃତ୍ତି ବିଶ୍ୱର ବାତାବରଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଭଳି ହେଉ । ତୁମେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ସର୍ବ ବଂଶାବଳୀକୁ ବିଶ୍ୱ ଭାତୁତ୍ୱର ସମରଣ କରାଇ ଦେଉ । ତୁମେ ପୁରୁଷମାନେ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପୃତିରେ ରହି ସର୍ବ ବଂଶାବଳୀକୁ ମନେ ପକାଇ ଦିଅ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ତୁମର ବଂଶାବଳୀଙ୍କ ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଶୁଭ ଆଶା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଦେଉ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ତୁମେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଖୋଜୁଛି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବେହଦର ସମ୍ପୃତି ସାମ୍ବରୁପ ହୋଇଯାଅ । ଯେପରି ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି— “ନିର୍ବଳକୁ ବଳ ଦେଲାବାଲା”, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ, ତାହେଁ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ, ନିର୍ବଳକୁ ବଳ ଦେଉଥିବା ମହାବଳବାନ ହୁଅ । ଯେପରି ସେମାନେ ସ୍ଲୋଗାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂର କର, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବଳତାକୁ ଦୂର କର । ଏହିଭଳି ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସାହସ ଏବଂ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଅ । ଆର୍ଛା! ଓମ୍ ଗାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ଲଗନର ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାକୁ ସମାପ୍ତ କରି ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ତୁମର ସବୁ ଚିନ୍ତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ବାବା ତୁମକୁ ଚିନ୍ତା ରୂପୀ ଚିତାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିରୁ ଉଠାଇ ଆଣି ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗନ ଲାଗିବା ମାତ୍ରେ ଲଗନ ଆଧାରରେ, ଲଗନର ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ଏପରି ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଯେପରି ପୁରୁଷ କିଛି ବି ନଥିଲା । ନା ଶରୀରର ଚିନ୍ତା, ନା ମନରେ କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତ ଚିନ୍ତା ଏବଂ ନା ଧନର ଚିନ୍ତା । କ'ଣ ହେବ, କିପରି ହେବ..... ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସବୁ କିଛି ଜାଣିଗଲା ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ଚିନ୍ତାଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧୂତ ଚାଲିଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଗଲା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏଭଳି ଅଟଳ-ଅଟଳ ହୁଅ ଯେପରି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତି ବୁଝିରୁପୀ ପାଦକୁ ହଲତଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଗାନ୍ତି ***